

на които сладкы-ты плодове, миришливы-ты цвѣтове и хладна-та сѣнка бѣхъ много увеселителны. Тая ограда (или подобръ да рѣкѣ долина-та) нѣмаше друго освѣтъ само единъ тѣсенъ входъ.

Пастырь-тъ (овчарь-тъ) ся виждаше че не утѣща болѣзни на свои-ты раны; но ся трудеше само да успокой и да утѣшава агнета-та. Вълна-та имъ ся очисти отъ каль-тѣ, и болѣзни-ти что пострадахъ, смалихъ имъ ся. Мыше гы при това, добрый пастырь, въ рѣчицѣ-тѣ и туряше на раны-ты имъ нѣкои цѣлительны листіе: и като гы съживи пакъ съ удобнѣ хранѣ, положи гы полегычка на мягкѣ-тѣ трѣвѣ подъ дръвеса-та, кои-то гы прѣдпазяхъ отъ сълнеѣнѣ-тѣ горящия и сетѣ имъ говори тѣй:

“ Агнета мои, знаете че вы обычаемъ толкози много, щото проляхъ и кръвь-тѣ си за васъ, и че вы избавихъ отъ львовы-ты нокти, и вы донесохъ съ голѣмѣ-тѣ си мѣкѣ у таѣхъ безопаснѣ и спокойнѣ оградѣ. Ако отъ сега на татѣкъ имате благодареніе да сѣдите тука, и слушате моя гласъ, азъ щѣ ся грыжа и за все що е добро и желателно за васъ. Щѣ вы пазѣхъ; щѣ вы бѣдѣ добрый пастырь. Въ таѣхъ оградѣ ся намиратъ най-добры трѣвы и изворе съ най-сладкѣ водѣ, и това ще ви бѣде храна-та.

“ О агнета мои! ако обычате и мене, кой-то васъ възлюбихъ първо, и сами ся обыча-